

[Владимир Вулетић зна или осећа да су му аргументи танки](#), а његова главна теза – ванредни избори се расписују из државотворних, а не страначких разлога – готово трагикомично неодбрањива, па зато ваљда покушава да промени тему и пребаци причу на спољнополитички план, помало ме цинкари (као „русофила“), помало етикетира и готово славodobитно подсећа на економске и политичке тешкоће са којима се Русија данас суочава. Радо ћу са њим расправљати и о томе. Али, авај, то није тема ове наше мале полемике.

Узгред, надам се да ће се са позиције новоизабраног члана Управног одбора РТС-а Вулетић заложити да на „јавном сервису“ буде више озбиљне дебате, а не само хорског евроунијског певања и радо ћу – разуме се, ако будем позван – са Вулетићем учествовати у расправи о стратешким геополитичким оријентацијама, која се константно избегава са образложењем да је „Србија изабрала“. Али, као што рекох, то је друга тема, које се Вулетић ухватио јер на оној основној његова конструкција безнадежно шкрипи.

Елем, пажљиво сам прочитао оба Вулетићева прилога и чини ми се да је његова позиција најпрегнантније изложена у следећем цитату: „Маневарски простор влада за реализацију сопствених циљева – чак и кад је реч о државама знатно већим од Србије – скучен је, а донекле се може проширити ако оне имају подршку коју доказују на изборима. Дакле, сасвим логично делује образложење владе да су ванредни избори потребни да би ојачала капацитет за реализацију (европске) политике коју води.“

Када бих се најдобронамерније потрудио, могао бих да извучем два каква-таква аргумента које Вулетић наводи у прилог своје тезе о „државотворним“ разлозима за ванредне изборе. Један је „обнављање демократског легитимитета“, а други да ће влада (читај Вучић) тако имати већи маневарски простор да се носи са спољним и унутрашњим притисцима који га чекају.

Ванредни избори као вештачко „орошаване“ мандата – одговор Вулеџићу

Пише: Ђорђе Вукадиновић
четвртак, 11 фебруар 2016 15:01

